Qz q̄dam q̄siuit q̄siliū aduicaīs.

Quidā cū a diciis suis ī morte īplorassz auxilium
n̄ possz ab eis h̄re rn̄su ait. O fallaces diuic
toto corde vos amaui z honoraui z ī tanta necessitate posit⁹
q̄silij l' auxilij aliq̄d a vob h̄re nō possū pate estis me de
sere z nō voltis me sequi Ego dimittam vos z huis dcis
stati distribuit oīa paupibz. Q° fco felici obitu recedens ab
hoc seculo migrauit vt c̄dit ad dnm iesū xpm. c̄ ē honor z g.

Filius cuiusdam nobil' // Qz q̄dā pp timore mortis q̄uis ē.
videns ī t'ra mori tā iuuenes q̄ senes intrauit claustrm
z ibi remansit. pr̄ ṽo eius p̄ptr̄ p̄genitū illū z solū huit iratus
ad claustrm venit vt illud destrueret vl' saltē filiū rehabet
Cui pu' ille obui⁹ veniēs dix. pr̄ ī t'ra tua pessima q̄sue
tudo ē q̄ si auferes tecū p̄mpt⁹ redirem. Cui pr̄. Que
ē illa q̄suetudo. At ille qr in t'ra tua oēs tā iuuenes q̄
senes ī diffent moriunt. Hac sapia pu'i a p̄re audita q̄pū
ct⁹ ē z cū puo suo in eodē claust° remansit eisdē fr̄ib⁹
q̄ferens que hu'erat vniu'sa. // De rege q̄ timebat morte.

Legit' qd q̄dā rex cū q̄dā t'pe fecissz magnū q̄uiuiū
suis militibz q̄tristat⁹ ē valde vn̄ mirati omēs ad in
vicem dixunt Que nā cā q̄mocionis accid't regi. Quod
senciens fr̄ ei⁹ venit ad regē inq̄rens q̄ eēt cā q̄ q̄tra
solitū morē in tm̄ q̄tstaret. Q° r̄ndit Cras dica t' z stati
vocauit buccinatores z fec an domū illi⁹ buccinare illos
z postea illū cape z poni in carcerem Erat aut̄ mos
ī illa pat'a q̄ an domū illius corisabat q̄ re⁹ fuit mortis.
In c̄stina lo fecit fr̄em suū an ipm nudū p̄thi fecit q̄
c̄ca illū poni .iiij. enses an rēt z ad vt'mq̄ lat⁹ qua
tuor z gladiatores fec q̄scisci q̄ qi eēnt interfectores illius
huis itaq̄ dispositis fecit choreas c̄ca illū duce z ludos
multos exerce. Tūc dix rex fr̄i suo. gr̄e z tu nō gau

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 596, p. 10 – Excerpts from the lives and teachings of the Monastic Fathers (http://www.e-codices.ch/fr/csg/0596/10)